6:e söndagen efter trefaldighet 250727
Samlande rubrik: Efterföljelse

Söndagens evangelietext är tuff. Jesus ställer krav på oss, krav som utmanar vår bekvämlighet och våra förväntningar på att ha en tro. Om en liten stund kommer vi att läsa en av de mest krävande texterna i hela nya testamentet.
Texten utmanar en av vår tids mest spridda föreställningar: Att kristen tro mest handlar om en trygg försäkring för ett liv efter detta. Att det räcker att säga: ”Jag tror att Gud finns, så därför är jag räddad.” Men är det verkligen så enkelt? Den tanken riskerar att bli en farlig fälla.
Hur reagerar du och jag - jag inleder här med att citera dagens text - när Jesus säger: *'Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig.*? Det är inga mjuka, fluffiga ord. Det är ord som kräver handling. Dessa Jesu ord väcker förmodligen en oroande fråga hos dej och mej: Räcker det inte med att bara tro att Gud finns?
Dagens text tvingar oss att stanna upp och fråga oss själva: Vad betyder det egentligen att följa Jesus? Och vad kostar det? Jakob – Jesu halvbror och en av de 12 lärjungarna– skriver så här om att bedra sig själv:
*Jak 2:14-17 14 Mina bröder, vad hjälper det om någon säger sig ha tro men inte har gärningar? Inte kan väl tron rädda honom? 15 Om en broder eller syster är utan kläder och saknar mat för dagen, 16 vad hjälper det då om någon av er säger: »Gå i frid, håll er varma och ät er mätta«, men inte ger dem vad kroppen behöver? 17 Så är det också med tron: i sig själv, **utan gärningar, är den död**.*

Efterföljelse – att gå i Jesu spår – är en kompromisslös handling. Det är ett orubbligt svar på hans kallelse. Det är ett beslut att inte bara tro på honom, utan att också aktivt följa honom. **Att vara lärjunge någon gång ibland fungerar inte!**
I vår tid handlar det även om att bryta upp från en egocentrisk livsstil som bara kretsar kring människors "jag". Att i stället flytta centrum till vår medmänniska och agera. Det räcker inte med att bara beklaga andras behov; vi behöver göra något konkret som avhjälper bristen. **I den medkännande handlingen finns kärnan i att vara en Jesu lärjunge!**

Lärjungaskapet är det långsiktiga resultatet av att dag efter dag fortsätta att lära av Jesus. Att växa i tillit och att låta hans ord forma mitt eget liv. Denna efterföljelse börjar med att vi som vuxna inser vårt behov av Guds sons försoning på korset.
Det är bra, men det räcker inte att kyrkan jag tillhör, har höga ideal. Det räcker inte att hon har en officiell bekännelse. Det som räknas inför evigheten, är din och min personliga bekännelse av behovet av Jesu försoningsgärning.
Därför handlar att ta sitt kors också om att jag är tydlig med min tro. Att jag tillhör Jesus Kristus, att du och jag och församlingen är bekännande kristna. Evangelisten Matteus har skrivit ned Jesu löfte till dig och mig:
*Matt 10:32: 'Var och en som känns vid mig inför människorna, honom **skall** jag kännas vid inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.'*
När insikten om evigheten blivit viktig för dej och mej, kan vi börja vår efterföljelse med att högt delta i trosbekännelsen vid nästa gudstjänst. **Då har vi faktiskt känts vid Jesus inför andra människor!** Ordet "sen" är en bedragare. Det är i dag vi lever och har möjligheten att svara på hans kallelse.

Med de reflektionerna dags att ta del av nya testamentets tuffaste text:

Matt 16:24-27 24 Sedan sade Jesus till sina lärjungar: »Om någon vill gå i mina spår måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. 25 Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det. 26 Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv? 27 Människosonen skall komma i sin faders härlighet med sina änglar, och då skall han löna var och en efter hans gärningar.